67ste JAARGANG No. 7790 MAANDAG 13 FEBRUARI 1950 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire f 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse eilanden f 2.50, buitenland f 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs f 1.—, f 1.25 en f 2.— per cm. kolomlengte.

Hoofdred.: Ad. Versney
Uitgave van de N.V. Paulusdrukkerij, te Willemstad, Curaçao
Adres: Redactie en Administratie: Consciëntiesteeg 27 — 29
Postbus no. 80, tel Administratie 3550. Redactie 3858

Agent voor Aruba, Oranjestad, Arturo M. Arends, Korteweg, postbus 19; voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao.

Het steeds opvoeren van de bewapening brengt geen groter veiligheid,
verklaart dr. Einstein

Frankrijks terugtrekking uit Indochina zou een overwinning voor Rusland betekenen

Een chaotisch Duitsland betekent een verarmd Europa, aldus prof. Gelissen

EINSTEIN OVER DE BEWAPENINGSWEDLOOP

New York. — Prof. Albert Einstein verklaarde in een televisieuitzending o.m., dat het een „gevaarlijke illusie" is te denken, dat het met de huidige staat van de militaire techniek mogelijk is veiligheid te verkrijgen door nationale bewapening. Hij voegde er aan toe, dat deze illusie in de V.S. vooral steun gevonden heeft door het feit, dat Amerika er het eerst in geslaagd is de atoombom te vervaardigen. Volgens Einstein hadden de Verenigde Staten zich in de afgelopen vijf jaren door het beginsel „veiligheid door superieure militaire kracht, ongeacht de kosten" laten leiden. Hij voegde er aan toe, dat de bewapeningswedloop tussen de V.S. en de Sovjet-Unie een „hysterisch karakter" had gekregen. Aan beide zijden wordt onder grote geheimhouding koortsachtig gewerkt aan middelen tot massavernietiging, hetgeen, naar steeds duidelijker blijkt, naar massavernietiging leidt. Het is noodzakelijk het gebruik van geweld plechtig af te zweren, hetgeen slechts goed gevolg kan hebben, als tezelfdertijd een supernationaal juridisch en uitvoerend orgaan gesticht wordt. Is er een uitweg uit de impasse? Wij allen en vooral zij, die verantwoordelijk zijn voor de houding van de V.S. en de Sovjet-Unie, moeten beseffen, dat wij de uitwendige vijand verslagen hebben, doch niet in staat geweest zijn, ons los te maken van de door de oorlog geschapen geestesgesteldheid. Het is onmogelijk vrede te bereiken, indien elke daad plaats heeft met het oog op een mogelijk conflict in de toekomst. Vrees en wantrouwen moeten aan de kant worden gezet. Het voorgestelde supernationale orgaan moet volmacht hebben om te kunnen beslissen over vraagstukken, waardoor de vrede onmiddellijk bedreig wordt. Zelfs een verklaring van de landen, dat zij loyaal zullen werken aan de vorming van een degelijke wereldregering met beperkte bevoegdheden, zou het dreigende oorlogsgevaar verminderen. Einstein besloot: „Uiteindelijk echter is elke vorm van samenwerking tussen de mensen onderling gebaseerd op wederzijds vertrouwen en eerst in de tweede plaats op instellingen als gerechtshoven en politie." Einsteins uitzending werd gehouden in het kader van een reeks televisie-uitzendingen, waaraan door vooraanstaande personen uit de gehele wereld zal worden deelgenomen.

DE MIJNWERKERS-STAKING IN DE U.S.A.

Pittsburgh — Verwacht wordt, dat de mijnwerkers in de Verenigde Staten de algemene staking zullen voortzetten niettegenstaande het, Zaterdag door het federale gerechtshof gegeven bevel om het werk onmiddellijk te hervatten. Gisterochtend zijn hier en daar door de vakverenigingen vergaderingen belegd. Functionarissen van de United Mineworkers Union, die van hun leider, Joh Lewis, opdracht gekregen hebben het gerechtelijk bevel op te volgen, verklaarden, dat zij doen, wat zij kunnen om het werk te doen hervatten, maar zij verwachten, dat niet naar hen geluisterd zal worden. Andere vakbondsmensen gaven als hun mening te kennen, dat de stakers geleidelijk weer aan het werk zouden gaan.

VLIEGTUIGONGELUK IN DE U.S.A.

Albuquerque, Nieuw-Mexico. — Bij een vliegtuigongeluk nabij Albuquerque zijn drie personen, waarvan gemeend wordt, dat zij veiligheidsfunctionarissen zijn, verbonden aan de Amerikaanse commissie voor de atoomenergie, om het leven gekomen. De veiligheidsdienst der commissie liet de staatspolitie niet tot de plaats van het ongeluk toe.

MASSADEMONSTRATIE VAN DE JEUGD.

Berlijn — Het officiële Russische blad „Tägliche Rundschau" schrijft, dat het Nationale Front 500.000 communistische jongelieden, die voornemens zijn met Pinksteren in West-Berlijn te demonstreren, zal helpen en zo nodig beschermen.

LANDHERVORMING IN JAPAN.

Tokio — Het Japanse ministerie van landbouw deelde mede, dat ruim drie millioen Japanse boeren nu vroeger gepacht land in eigendom hebben tengevolge van de door generaal Douglas MacArthur doorgevoerde landhervorming.

Tokio — De Japanse minister van justitie, Sjoenkitsji Oeeda, waarschuwde de Japanse communisten, dat de regering snel zal handelen, indien zij onwettige activiteit bedrijven.

ALBANIE ERKENT COMMUNISTISCH VIETNAM.

Londen — De Albanese regering heeft als achtste communistische bewind de communistische Indochinese regering van Ho Tsji Minh erkend.

AMERIKAANSE DIPLOMATEN HOUDEN BESPREKINGEN.

Bangkok — Zeventien Amerikaanse diplomaten, waaronder de hoofden van alle Amerikaanse missies in Azië, zijn heden te Bangkok een driedaagse geheime bespreking begonnen over nauwere samenwerking tussen de volken van beide werelddelen. De reizende ambassadeur der V.S., dr. Philip Jessup, verklaarde op een persconferentie te Bangkok, dat de Verenigde Staten welwillend staan tegenover regionale bondgenootschappen tussen Aziatische landen. Hij verklaarde voorts, dat de erkenning van Vietnam, Cambodja en Laos door de V.S. onvoorwaardelijk is.

HET BOMBARDEMENT OP SJANGHAI.

Londen — Volgens een te Londen opgevangen bericht van het Chinese communistische persbureau Nieuw-China zijn ten gevolge van de op 6 Februari door nationalistische vliegtuigen op Sjanghai uitgevoerde luchtaanval ruim 500 burgers gedood, meer dan 1000 gewond en 50.000 dakloos geworden.

UIT ISOLEMENT BEVRIJD.

Eiland Stonington (Zuidpoolgebied) — Zes Britse geleerden, die twee jaar op het eiland Stonington geïsoleerd geweest zijn, hebben hun eenzame door het ijs van de buitenwereld afgesloten verblijfplaats Zondag verlaten en zich aan boord van het Britse schip „John Biscoe" begeven, dat zich een weg door het ijsveld moest banen om de geleerden te bereiken, waarbij het reddingsschip tegen ijsbergen moest optornen, die groter waren dan het schip zelf; enkele dagen geleden zijn vijf andere Britse geleerden per vliegtuig van het eiland Stonington gehaald.

SLECHTS VOORDELIG VOOR RUSLAND.

Parijs — Guy Molet, de secretaris-generaal van de Franse socialistische partij, heeft Zondag in een toespraak tot socialistische afgevaardigden uit het departement Deux Sevres verklaard, dat anderen zouden profiteren van het Russische expansionisme, indien Frankrijk aan de communistische wens gehoor zou geven en zich uit Indochina zou terugtrekken. Een dergelijke stap zou ernstige gevolgen voor de gehele Franse Unie meebrengen. Molet verklaarde tenslotte nog, dat de mogelijkheid van het sluiten van een „eerlijke vrede" ter waarborging van de Franse aanwezigheid in Indochina, dat zoveel aan de Franse ingenieurs, dokters en onderwijzers te danken heeft, niet uitgesloten is.

HET BELANG VAN DUITSLAND IN EUROPA.

Sittard. — Prof. dr. ir. H. Gelissen heeft te Sittard een rede gehouden over Nederlands-Duitse economische betrekkingen, waarin hij o.a. zeide dat Duitsland voor Nederland in economisch opzicht van groter belang is dan Indonesië, hetgeen duidelijk blijkt uit de vooroorlogse betalingsbalansen. Prof. Gelissen zeide, dat Duitsland met zijn industrie de kern van Europa vormt en dat een chaotisch Duitsland ook een verarmd Europa betekent.

Reeds in 1946 begon Prof. Gelissen, die bij uitstek deskundig is op het gebied der Nederlandse economie, o.a. door middel van voordrachten te ijveren voor het herstel der handelsbetrekkingen met Duitsland.

20% van Duitslands export liep voor de oorlog via Amsterdam en Rotterdam; 2/3 der transitgoederen van Amsterdam en bijna 3/4 van Rotterdam waren voor Duitsland bestemd. Nederland betrok voor de oorlog 25% van zijn totale invoer uit Duitsland en Duitsland nam van de Nederlandse export 20% op.

Na de oorlog verwachtte men aanvankelijk dat Duitsland weer grondstoffen zou uitvoeren, doch dit bleek al spoedig onmogelijk evenals het plan om van Duitsland een agrarisch land te maken. Nederland heeft de taak van Oost Duitsland gedeeltelijk overgenomen. In November 1949 was de Nederlandse handelsbalans met West Duitsland voor het eerst weer actief, dank zij de grote export van landbouwproducten, en deze uitvoer zal nog moeten worden verhoogd.

Volgens spreker dient er een West Europese samenwerking te komen, want alleen dan is er op economisch gebied nog iets te bereiken. Spreker bleek een groot vertrouwen te hebben in de liberalisatie van de handel in Europa.

Rondom de Interimregeling

(Van een medewerker).

Er zijn de laatste tijd maar twee punten uit de interimregeling, die bijzonder de aandacht trekken. De acht-acht verhouding en de mogelijkheid van ontslag van de procureur. Daarnaast is er een algemene ontevredenheid over het verloop van de politiek, zo erg dat de „Amigoe" vroeg om art. 100 toe te passen.

In de staatsregeling van 1948 heeft de Gouverneur de macht, om onder art. 100 de Staten naar huis te sturen. Men vroeg het hier in verband met vermoede steekpenningen en in het algemeen in verband met het opmaken van geld tegen het uitdrukkelijk advies van het C.A.B. in.

Er was een discussie tussen het blad „Curaçao" en „de Democraat" over mogelijk ontslag van de procureur, doch de „Democraat" bleef niet zakelijk en ging na, wat nu allemaal wel de taak was van de procureur, iets, waarover de discussie niet ging.

In een statenverslag kwam waarachtig de kwestie van de dubbele nationaliteit voor de dag. Wanneer benoemt de Gouverneur een commissie tot advies in die zaak?

De „Amigoe" had weer een critiek op de commissie Plantz, waarbij men voorop zette, dat de commissie weinig baanbrekend werk verricht had, en té veel met de feiten meelien.

Het blad „El Antillano" had een onderhoud met het statenlid Henriquez, waarbij verteld werd, dat de heer Henriquez en de heer Römer *tegen* de acht-acht waren geweest. De geschiedenis ligt vlak achter ons, doch nu zijn er reeds verschillende lezingen!!

Het blad in Caracas verschijnend „El Heraldo" wilde inzicht geven over de Curaçaose politiek, men vindt het vreemd, dat men niet zo maar midden op straat meetingen mag houden. De indruk wordt gewekt, alsof hier geen vrij politiek leven bestaat, in zover is dat artikel dan ook een mislukking.

De Surinaamse gemeenschap op Curaçao vierde feest om de interimregeling, die zij kreeg.

„Oost en West" deed de acht-acht kwestie eens goed uit de doeken.

„La Union" gaf ook een overzicht van de stand van de critiek over de interimregeling. De onvoldaanheid blijft.

„De Democraat" scheert de gek met Aruba en vraagt om het eerste goede argument voor de acht-acht verhouding. De D.P. is dus goed bekeerd?

Naar wij vernemen zou de „West Indische Gids" niet meer uitkomen, dit zou werkelijk te betreuren zijn, al was het alléén maar van wege de staatskundige overzichten. Het tijdschrift kwam wel wat laat achter de feiten aan.

Voor goed begrip van de ontwikkeling is het goed te wijzen op een artikel in de Democraat (25 Jan. jl.) waarin verteld wordt hoe er in den Haag geconfereerd werd op.... 3 Nov. 1949.

Men sprak over verkiezingen. In dit verband was het zeer interessant de studie over verkiezingen te lezen van de hand van de leider van de Venezolaanse partij „Copey" de heer Dr. Rafael Caldera.

Hij vestigt er met nadruk de aandacht op, dat verkiezingen in deze streken niet te vergelijken zijn met verkiezingen in Europese landen als Engeland of Zwitserland. Het volk moet leren en heeft reeds veel geleerd.

De Nederlandse bladen, die vertellen ons in ellenlange artikelen van de souvereiniteitsoverdracht en de debatten daar rondheen in de kamers, doch we konden niet één speech ontdekken, waarbij men sprak over de positie van de Nederlandse Antillen bij dit alles. Het doet werkelijk bescheiden aan.

Het beslissende stadium.

Eind Januari is het reeds begonnen. Er waren al reeds geruchten, dat de Nederlandse regering de Interimregeling, gezien de gemaakte fouten, ging herstellen. De politieke tegenstanders gingen elkanders vergaderingen bezoeken, om te weten wat de ander er van wist.

Er kwam nog een speech van de heer Gorsira over de P.C.J., waarin hij een interimregeling nodig achtte, voordat alles definitief in kannen en kruiken zou zijn.

Een „Amigoe" artikel vroeg om een sfeer van samenwerking. Deze was helemaal zoek na de millioenlening, waarbij met nadruk op de staatsregeling geweezen werd om dit voorstel naast zich neer te leggen.

Een opmerking over de Interimregeling, als zou er veel te weinig instaan en te veel nog bij Algemene Maatregel van bestuur vast te stellen zijn, is waardevol.

Eindelijk kwam dan in deze sinds October 1948 bekende Interimregeling, de lang verwachte verandering. Dat de Staten er tegen zouden zijn met een of andere motie, was te begrijpen. De motie was zwak, de „meerderheid" klein en deze meerderheid is nog niet eens een derde van de bevolking. Op zich een bewijs hoe dwaas de acht-acht regel was.

Na deze motie, goed geanalyseerd in de „Amigoe", kwam er partij-politiek.

De „Democraten" wilden er wel bij spinnen, ja zelfs de Nationalen zouden dat wel willen. Doch ieder weet dat hier het gezonde verstand sprak, zuiver weerklonken in de Katholieke Partij, in de pers als in de „La Union", „La Cruz" en de „Amigoe."

Er kwamen wat pamfletten, waarbij de geschiedenis al weer geweld werd aangedaan, vandaar reactie en aantekeningen. Iemand, die rond het jaar 2000 een dissertatie gaat schrijven aan een of andere universiteit over de autonomie, komt *nooit* achter de volle waarheid, doordat sommige partijen de stelregel huldigen „Mundus vult decipi", „de wereld wil toch maar bedu-veld worden."

Het beroep op de Kroon, dat het nieuwe voorstel brengt, geeft de gewenste „veiligheidsklep". Ofschoon er in het begin wel veel aan getrokken zal worden. Dat deze maatregel Curaçao weer onder Holland zou brengen is dwaas te noemen en doet enigszins begrijpen, dat in sommige milieus de Kroon dan toch schijnbaar slechts een ornament is. En dat plakt nog wel grote aanplakbiljetten aan de huizen met erop „rijkseenheid". Een begrip, dat niet leeft?

Er is respect gegroeid voor de Nederlandse regering „om de fout te gaan herstellen kon zij niet verwachten dat de Staten het initiatief zouden nemen. Onze Interimregeling komt nu in de *tweede* en *beslissende* phase.

De Prins in Suriname

Het vervoer ging met minder comfort

(Van onze speciale verslaggever)

Ook de Maandag van 6 Februari is een interessante dag geworden. Na de traditionele hulde van marktvrouwen in „koto-missie dracht" toog de Prins, behangen met een door Hindostanen aangeboden bloemkrans naar Uitkijk, waar wij voor het eerst kennis maakten met Surinaamse Bosnegers. Hier troffen wij nl. juist een groepje Bosnegermeisjes aan, dat toilet maakte voor de grote gelegenheid, terwijl een oude catechisant biscuits ronddeelde. Over de gezondheidstoestand van het groepje hoorden wij weinig opwekkends.

Overigens bleek bij Uitkijk reeds hoe zeer de plattelandsbevolking het bezoek van de Prins met een zekere kinderlijke vreugde appreciëerde. Een Wilhelmus uit honderden jeugdige keeltjes klonk niet harmonieus, maar innig en echt. Met een pont werd de eerste trotse stroom van Suriname: de Saramacca genomen en ging het naar de Gouvernementsproeftuin te Dirkshoop, waar 29 verschillende citrusvruchten waren te bewonderen en te proeven. Z.K.H. en de Gouverneur lieten zich niet onbetuigd en ook het persgezelschap deelde in deze smakelijke Surinaamse attractie. Landsminister Hewitt was zichtbaar verheugd deze resultaten van zijn departement de Prins en zijn gevolg te kunnen tonen. Na de koffie ten huize van de Districtscommissaris de Fuente te Groningen werd de plantage van de Algemene Cultuurmij. bezichtigd en kennis gemaakt met de heer von Freyburg.

Het bezoek aan de school te Calcutta was weer een van de aardige minder officiële momenten. Een oude Hindu pandit zegende de Prins naar Hindustaanse ritus, en onder de tonen van een voor Westerse oren vreemde muiek trad Z.K.H. de school binnen, waar hij werd omstuwd door een schare van Hindustaanse kindertjes. Weer werden wij geconfronteerd met dit oude volk en deze oude cultuur: koolzwarte ogen, prachtige nobele gelaatstrekken, kinderen niet alleen van Suriname, maar ook van India.

De oversteek bij Coppenamepunt deed ons met een nieuw vervoersmiddel kennis maken, een oud puffend rivierbootje, waarin de heer van de Verenigd Koninkrijk en Venezuela een heel wat minder fraaie indruk maakte. De onsteltenis werd echter groter, want aan de overzijde wachtte behalve een geestdriftige Coronaanse padvinderij een soort houten veewagen, omgebouwd voor passagiersvervoer, waarin de diverse pages der Koningin der Aarde onder gemopper en gemok, ieder volgens eigen rijksdeeltraditie, plaats namen. Rammelend namen wij door het prachtige kokospalmenland van Coppename tot Coronie, bruggetje na bruggetje.

Een schitterend landschap, een schijnbaar eindeloos „Sint Kruis." De zon brandde, de lucht was stralend blauw, terwijl de pers van Moederland en West door elkaar werd geschud aan de staart van de stoet van Prins Bernhard en zijn gevolg.

Coronie maakte een degelijke boerse indruk, veel Creolen, stevige gezonde kinderen, zeelucht en vitamine in overvloed in elke kokosnoot. Ook hier een warme ontvangst. Padvinderij, jeugd, zusters, alles was op de been voor het grote moment. Het dochtertje van de Districtcommissaris bood Z.K.H. een bouquet aan, vervaardigd van het vruchtvlees van kokosnoten! Geen beter bewijs dan deze geste om de belangrijkheid van Coronie als kokosland te accentueren.

Wij bezochten een fabriekje, waar de noten tot olie etc. worden verwerkt. Terug naar de Coppename.... De zelfde fiere bomen uit het volkslied, de zelfde trotse grijsbruine stroom, waarop de „van Speyk" wachtte op de Prinselijke stoet. Met hetzelfde puffertje enterde de persdelegatie het schip en hier werden wij verwelkomd met de gastvrijheid plus de perfecte organisatie van de Koninklijke Marine, de gastvrijheid, dat moet worden toegegeven, werd door het heerlijke Coronie geëvenaard.

Jeugdconcert werd een groot succes

Het is een verblijdend teken te constateren, dat de jeugdconcerten zich in zulk een warme belangstelling mogen verheugen. Een bewijs, dat men zo op de goede weg is de muziek in al haar uitingen te propageren. Want Zaterdagmiddag bracht ons een uitverkocht Roxytheater ten het geboden stond — in aanmerking genomen het feit, dat wij met zeer jeugdige amateurs te maken hadden — op hoog peil.

Het is olleen jammer, dat deze uitvoeringen met niet meer regelmaat kunnen plaats vinden. Gezien het enthousiasme waarmede gemusiceerd werd, lijkt ons een optreden van eens in de twee maanden zeker gerechtvaardigd en uitvoerbaar.

De leiding van deze middag was in uitstekende handen van de heer Rein Gehrels, die de aanwezigen welkom heette, in het bijzonder de heer J. H. Sprockel, lid van het CAB, drs. J. Mulders, adj. inspecteur en de heer van As, schoolopziener, alsmede tal van hoofden van scholen.

Spr. was verheugd over de belangstelling, doch ontveinsde zich niet, dat er tal van moeilijkheden waren, die problemen

Recht tot het Hart

— Het verlangen bekwaam te schijnen, belet vaak het te worden.

opwierpen. Vooral ook toen de Staten de toegezegde 2 maal ƒ 40.000 voor het z.g. Conservatorium annuleerden.

Dank zij de hulp, aldus spr., van frater Fidelius en de heer Colijn is dit comité weer als een Phoenix uit zijn as verrezen. De heer Gehrels wees vervolgens op het programma, waarin voor het eerst Apollo vergezeld was van zijn zusje Terpsichore.

En leerlingen van mevr. Estella Debrot mogen dan nog niet het peil van „Kunst" met een grote „K" hebben bereikt, Estella Debrot streeft er met haar leerlingen met ernst naar.

Vervolgens bracht spr. dank uit aan het adres van mevr. Pijpers, viool- en piano-lerares, die zulk een werkzaam aandeel heeft gehad in het tot stand brengen van dit programma, ook mevr. Sterk en de heer Koko Palm, wiens leerlingen onder meer twee dansen op de vleugel begeleidden, werden in dit verband als stuwende krachten genoemd. En wat de organisatie betreft kregen de heren Colijn alsmede Hooyberg, directeur van de zorgde en de heer Kers, chef van de technische dienst en Tactor en Karls, die heel wat werk verzetten, de kunstkring voor het in bruikleen afstaan van de vleugel, de directie van Roxy voor de goede samenwerking en de hoofden van scholen alsmede de collega's, die als Cerberussen een waakzaam oog hielden over menigte en geld, een woord van appreciatie voor hun zo noodzakelijke en welwillende medewerking.

Door ziekte van de heer Jeghers kon een demonstratie van het zo belangrijke werk van de gouvernements muziekschool niet doorgaan. Psychologisch was het verkeerd om in het programma te snoeien. Hierdoor konden wij aan de indruk niet ontkomen, dat de jeugdige uitvoerenden achter heel hun spel een onmerkbare haast zetten, vrezende, dat men over tijd zou zijn. Ons dunkt, dat een muziekprogramma van te voren behoorlijk „getimed" kan worden. Doch dit is dan het enige wat ons aan critiek uit de pen kon vloeien.

Wat het programma zelf betreft, daar hebben we niets dan lof voor. Er werd met geestdrift gemusiceerd, de prestaties lagen bij de een meer, de ander op minder hoog niveau en de keuze was zeer gevarieerd. Er waren zeer jeugdige uitvoerenden, zoals de Charley Sweers, die met zijn spel zeker wel de beste indruk maakte. Welk een soepelheid en met welk een gemak nam hij de zeer moeilijke passages in de D-majeus Sonato van Hädel, welk een zuivere toon. Neen, hier was wel een zeer begaafd jongmens aan het woord. Een bijzonder woord van waardering voor de goed gedragen pianobegeleiding van Marlene Colijn, die wij in dit onderdeel van haar kunnen meer bewonderden dan in de „quatermains" van Diabelli, waarin zij met haar begeleiding wel wat al te domineerde. Mozart's „Fantasie in d-mineur" door Lex Silbinger beleefde een aarzelend begin, doch hij liet er overigens geen twijfel over bestaan, dat hij met zijn pianosolo tot grote dingen in staat zal zijn, vooral wanneer men bedenkt, dat hij nauwlijks twee jaar les geniet. Een waardevolle aanwinst.

En welke woorden van lof zouden wij moeten zwaaien aan Eric Gorsira's optreden in Huber's Concertino in G-majeur? Hij speelde zonder partituren en kon dat doen, omdat zijn partner, Harold Martina aan de vleugel zich als een talentvolle secondant ontpopte. Alb. Heyer in „Chanson Triste" van Tschaikowsky" — aan de vleugel Frits Moll — beschikt over een mooie toon en goede techniek, zodat hij met voldoening op dit optreden kan terugzien.

En zo zouden wij ook willen noemen Henry Sweers, die in „La Cinquantaine" (cello) blijk gaf van een goed beheerste techniek en uitstekende voordracht.

Ook het optreden van Liyan Jansen in een „Paderewski menuet" was verdienstelijk, doch zij neme haar pedaal techniek meer in acht. De klanken bleven té lang resonneren en maakte het geheel rommelig.

Miloutje Sterk was goed, Gwenny Lagendijk in haar melodiepartij in een „quater main" van Diabelli geeft ons niet voldoende gegevens om er een oordeel over te vellen. Wat zij deed was vlekkeloos.

Een openbaring was zeker de sonate in D-majeur van Tartini, die Cora Schotborgh (viool) Ita van Leeuwen (piano) en Eric Gorsira (viool) met Henry Sweers (cello) als uitvoerenden bracht. Het samenspel was een harmonieus geheel.

Tot slot moeten wij enkele waarderende woorden richten aan de dansgroep van mevr. Estella Debrot. De dansen waren uitstekend te noemen.

Ook de kleintjes deden het aardig en en verdienend applaus was dan ook hun welverdiende beloning. Volledigheidshalve vermelden wij nog de leden van de dansgroepen: het zijn de dames Leila Boom, Jenita Capriles, Joan Capriles, Sally Führing, Diane Henriquez, Nitza Joubert, Margarita Romeno, Lilian Schotborgh en Minnie Statius Muller. De jongere garde telde onder haar leden: Adolphine Beaujon, Madeleine Diaz, Coralina Jonckheer, Diane Joubert, Sonia Pieters, Ingrid Prince en Yvonne Pieters.

Een hartelijk applaus was het slot van deze zeer geslaagde middag, die om een spoedige reprise vraagt.

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23 — 7.30 uur, H. J. Lubbers, tel 2928.
Personeel Afdeling: J.A.A. v.d. Burg, Bung. 25, R.Ç. tel. 2772.
Materialen Afdeling: M. Gautier, Negropont 77-B, tel. 2902.

C.S.M.

Rederij: N.H.L. v.d. Harst, tel. 2690.
Scheepsagentschap: 8 — 23 uur kantoor, tel. 2458/2551; 23 — 8 uur J. H. Allebe, tel. 2304.
Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 2242.

HAMLET-CAUSERIE.

Naar aanleiding van de vertoning van de film „Hamlet" zal de heer J. A. Th. de Boer, leraar aan de Schroederschool hedenavond om kwart over acht voor de Curom een causerie houden over de Hamlet-figuur.

UIT HET DAGBOEK DER VERKEERSPOLITIE.

Zaterdag vonden er 5 lichte aanrijdingen plaats met een totale schade van fl. 300. 4 personen werden wegens verkeersovertredingen bekeurd.

Van Zaterdag op Zondag reed een personenauto op de v. Slobbeweg ter hoogte van de reparatiewerkzaamheden van de L.W.V. tegen een betonnenplaat. De auto sloeg over de kop. De totale schade was fl. 400.

Voorts vonden er Zondag 5 lichte aanrijdingen plaats met een schade van fl. 265.

Een man die in staat van dronkenschap wijfelend de weg overstak werd licht gewond door een personenauto. Op de Rodeweg werd een jongen aangereden, die na in het hospihaal verbonden te zijn, naar huis kon terugkeren.

Op de weg naar Salinja reed een personenwagen tegen een autobus aan, die bij het H.-bord stopte. De schade bedroeg fl. 200.

HAROLD SPROCK SLAAGDE

Heden kwam bij de familie Haim Sprock het bericht binnen, dat hun zoon Harold met goed gevolg het propaedeutisch examen aflegde voor de Economische Hogeschool te Tilburg. Onze hartelijke gelukwensen.

ITO JUBILEERT.

Een 40-jarig zakenjubileum behoort niet tot de dikwijls voorkomende gelegenheden, tenslotte is veertig jaar een lange tijd en daarom ontbrak het J. E. Mauricio, die gisteren dit gedenkwaardig jubileum herdacht, niet aan warme belangstelling. Vele vrienden en bekenden kwamen persoonlijk de heer Mauricio gelukwensen met deze staat van dienst. Het gas werd geheven en zodoende werd aan deze dag toch nog een min of meer plechtig tintje verleend. En wij spraken over de goede oude tijd, toen Ito met een bescheiden beginkapitaal zijn eerste schreden zette op het pad van Mercurius. Wij spraken over de toestand van toen, over de laaggeprijsde artikelen in het levensmiddelen branche, waarin de heer Mauricio zijn eerste activiteiten ontplooide, over de acoholica, over de lage loonstandaard en over alles, wat nu verleden tijd is en waarvan men immer placht te spreken als over die „goede oude tijd".

Het was goed deze herinneringen nog eens op te halen en horen, dat in die jaren de zakenstand begon te groeien.

In die tijd sloeg Ito zich door de branding heen en vatte hij het als een levenstaak op mede te mogen helpen aan de economische opbouw van het land. En zijn werk is met succes bekroond, zijn beloning op onvermoeide werklust is hem niet onthouden. Ter gelegenheid van dit jubileum werd in de St. Annakerk een plechtige H. Mis opgedragen, welke door P. V. Janssen gecelebreerd werd met assistentie van Pastoor v. Rooy en P. J. Burgemeester.

ADVIES OP I.R. WORDT UITGEBRACHT.

Donderdagavond wordt in de Statenvergadering het advies op de interimregeling in het openbaar behandeld.

TELEGRAMMEN NAAR CHINA.

De Telegraafadministratie te Shanghai bericht, dat met ingang van 10 Februari 1950 naar en van alle punten in China, die staan onder controle van de Chinese Volksrepubliek, particuliere telegrammen weer in code worden toegelaten.

Alleen de volgende telegraafcodes mogen echter worden gebruikt:

ABC Sixth edition; Acme commodity and phrase, alsmede Acme supplement; Bentleys complete phrase en Bentleys second phrase; Petersons international third edition.

De naam van de code moet in het begin van de ambtelijke inleiding worden vermeld, dus bij aanbieding van een telegram door de afzender worden opgegeven.

Codewoorden welke wel in de Codeboeken staan vermeld, doch waartegenover geen verklarend woord of zin vermeld staat zijn verboden.

Men wordt verzocht aan de bovenstaande bepalingen strikt de hand te houden, aangezien door de Volksrepubliek zware straffen zullen worden opgelegd aan de geadresseerden van telegrammen voor overtredingen van deze regels.

Noot van de Landsradio- en Telefoondienst: Dit is werkelijk iets nieuws in het internationaal verkeer en opent de mogelijkheid van een wraakneming op iemand die zich binnen het gebied van de volksrepubliek China bevindt.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

11 Februari.

Monte Arnabal naar Barranquilla; *Uruguay* van Antwerpen naar Carthagena; *Port en Bessin* naar Cristobal; *Waal* van Aruba naar Maracaibo; *Marustar* van Cristobal naar Liverpool; *Alken Cady* naar Aruba; *Canadian Victor* van New York naar Pto. Cabello; *Tiberius* naar Mobile; *Factor* van Trinidad; *St. Eustatius* van Punta Cardon; *Gilbert Jr.* naar Ciudad Trujillo; *Castor* van Carupano; *Meneca* van St. Vincent

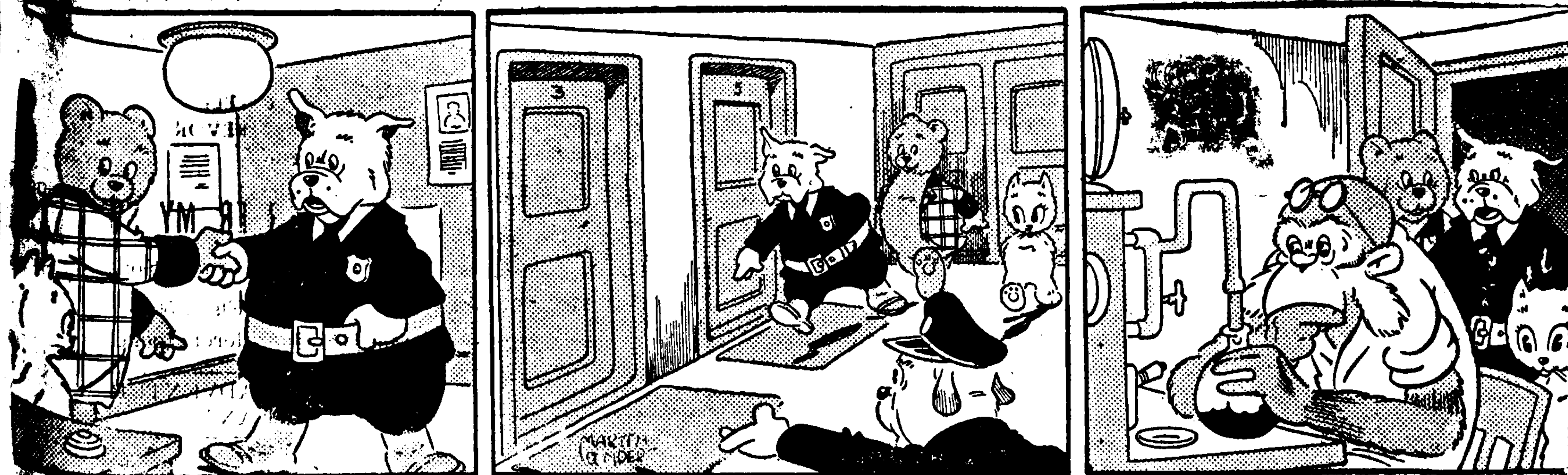
12 Februari.

Clio van La Guayra; *Castor* naar Maracaibo.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Sleutels, schoolkaarten ABC t.n. van A. Hermelijn, een van G. v. Loon en Junioren zwemkaart t.n. van J. E. v. Loon. 1 gehaakt wollen tasje en een transportrijwiel merk „The Raleigh."

559 Tom Poes en de Bergmensen

„Hm", zei Heer Bommel, het lijkt me wel een leuk avontuur! Wij zijn uw man. Geef me de vijf. Maar wat is dat nu voor een uitvinding, waar u het over had?" „Goed zo wacht maar", zei Bulle Bas, „dan zal ik jullie nu naar Sim Pensé brengen. Hij heeft een laboratorium hier in het politiebureau gekregen, omdat het een gevaarlijke uitvinding betreft. Het zou verschrikkelijk zijn, wanneer die in verkeerde handen kwam! Hij zal het jullie zelf wel uitleggen, maar het komt er op neer, dat iemand die van de uitvinding gebruik maakt, twintig of dertig maal zo sterk wordt als hij normaal is! Zie je, wanneer heer Bommel bijvoorbeeld .... maar wacht, hier zijn we er!" „De professor is binnen, Commissaris!" zei de politieman, die in de gang op wacht stond. Commissaris Bulle Bas stapte dus met Tom Poes en Heer Bommel het laboratorium binnen ......

Uit de B-klasse

S.V.A. en P.S.V. delen de buit

Niettegenstaande de regen alle terreinen in sop-sop velden had herschapen, werd er toch nog gevoetbald. Op Scherpenheuvel was de „Karel Doorman" de „Zeemacht" aan het bestrijden. Asiento had bezoek van hetzelfde schip, terwijl er in het Stadion de grote ontmoeting plaats had tussen PSV — SVA op een zeer slecht terrein. Goed spel kon men onmogelijk verwachten en men heeft er dan ook van gemaakt, wat er van te maken viel. Waarom het terrein niet afgekeurd werd, begrijpen wij niet, daar de scheidsrechter zelf niet *binnen* de lijnen verscheen, maar ergens *buiten* de lijnen zijn beslissingen nam. Door die daad keurde hij zelf het veld af.

In het eerste gedeelte zag geen van beide partijen kans het doel te vinden. Men moest nog wennen aan het modderbad. Maar na de rust mocht de SVA-keeper al heel gauw de bal uit de touwen halen. 1—0.

SVA kwam toen hevig opzetten maar bepaald gevaarlijk waren de Alkmaarders niet. De linksbuiten van SVA had een hoge knaap tegenover zich waaraan hij meer dan genoeg had. Hij kon hem niet „klein" krijgen. Na lang zwoegen kwam toch de beloning met een ver hard schot van v. Vught. 1—1.

De Politie kreeg nog enkele prachtkansen om de Militairen van Suffisant de genadeslag te geven. Een keer stond er een paal in de weg, andere kansen werden onbenut gelaten door te zacht en onzuiver schieten. In de laatste minuten wist de linksbuiten van SVA aan zijn bewaker te ontsnappen maar zijn schot ging juist naast.

Toen het einde daar was mochten beide ploegen de helft van de buit mee naar huis nemen.

Estudiantes — Unidos ging niet door daar er geen scheidsrechter opdaagde.

Op Mundo Nobo kon men Zondag een „elftal" zien van „The Eastern Boys", dat het geluk mocht smaken een gelijkspel te bevechten tegen Scherpenheuvel dat het doelpunten maken helemaal afgeleerd is. De roodgroenen zouden zelfs verloren hebben, indien niet een strafschop ter hulp gekomen was. Ze kregen er zelfs een tweede te nemen, die de overwinning kon zijn. Die overwinning werd er naast geschopt. En zo bleef het 1—1.

C-Klasse.

Er was voor PSV II niets te verdienen op Scherpenheuvel. Ofschoon de Politie tot aan de rust een voorsprong had van 1—0, kon zij niet verhinderen, dat de knapen van Sch. in de tweede helft driemaal de PSV-keeper het nakijken gaven. De PSV-ers bleven het antwoord op deze drie goals schuldig. Daar Sch. nog een strafschop onbenut liet, bleef het bij 3—1.

Junioren.

Geheel onverwacht heeft Jong Holland moeten buigen voor Vesta. Met een 3—1 overwinning trokken de Vestajongens naar Santa Maria.

Op Scherpenheuvel werd er gestart met een nood-scheidsrechter. Voor het spel tien minuten aan het draaien was stond het weer stil.

SUBT was weer onverbiddelijk en stuurde de Huracan het een 5—0 nederlaag de brug over.

En tot slot: Het gaat slecht met de scheidsrechter. Voor zover wij het weten, waren er bij vier vastgestelde wedstrijden geen scheidsrechters, zodat men de hulp moest inroepen van de een of andere, die bereid was te helpen. Het gaat slecht met onze fluittisten.

SURINAME

HET BEZOEK VAN PRINS BERNHARD.

Paramaribo — Prins Bernhard heeft een indruk gekregen van de industrie aan Suriname door een bezoek aan de sigarettenfabriek van de British American Tobacco Company, Bromets schoenenfabriek, de Snakefight lucifersfabriek en de Curaçaosche Handelmaatschappij. Erg handige meisjes waren bezig aan de productie van vier tot vijf millioen sigaretten per maand; de Prins kreeg van Hans Fernandes een uiteenzetting over de productie van zeven millioen doosjes lucifers per jaar en sloeg de fabricatie gade van ruim 500 paren schoenen per week. Vrijdagavond heeft de Prins een bezoek gebracht aan de cantines van het militaire kampement en de officiersclub. In het kampement was een uitvoering gaande en op 's Prinsen verzoek werden enkele Surinaamse nummers herhaald. De Prins gaf uiting aan zijn genoegen door alle deelnemers de hand te drukken. Voorts heeft de Prins een bezoek gebracht aan de twee markten van Paramaribo, waar hij zich vrij onder de mensen bewoog. Te Leydorp sloeg hij een Javaanse wajang wong-dans gade. Hij bezocht verder een kleine Indiaanse nederzetting aan het pad van Wanica, waar Indiaanse dansen worden bijgewoond en de Prins enige pijlen en een boog ontving. Te Onverdacht nam de Prins de bauxietproductie van de Billiton Maatschappij en te Paranam die van de Surinaamse Bauxiet Maatschappij in ogenschouw. Uitleg werd gegeven door onderscheidenlijk de ingenieurs J. J. Bierling en I. de Greeve. De Prins kreeg te Paranam drie juwelendozen ten geschenke, vervaardigd uit bauxiet en hout door de arbeider Esajas.

* * *

Paramaribo — Prins Bernhard heeft Zaterdagmorgen een tocht gemaakt door het district Commewyne, waar een menigte op de been was. Hij bezichtigde de zagerij en krattenfabriek van Pont, de suikerfabriek Mariënburg van de Nederlandse Handel Maatschappij, die momenteel slechts 30.000 balen, dat is een vijfde van vóór de oorlog, produceert. Bij een bezoek aan de strafgevangenis werd de Prins aangeklampt door een gestafte, die tot 20 jaar is veroordeeld en de Prins vroeg of deze hem gratie wilde verlenen. Te Voorburg werd een wandeling gemaakt door de uitgestrekte citrustuinen. In de namiddag defileerden landmacht, politie en jeugdverenigingen op het Gouvernementsplein, waarna de scholieren op eigen initiatief een defilé hielden. Een scholier bood een oorkonde aan, waarin verklaard werd, dat de schooljeugd geen kans gekregen had om iets voor de Prins te doen en daarom de gelegenheid had aangegrepen om achter het defilé te lopen. Het voorbijtrekken van de honderden schoolkinderen duurde een uur. Zij boden ruikers aan en wierpen bloemen naar Prins Bernhard. Het Gouvernementsplein was zwart van de belangstellenden. Prins Bernhard zou gisteravond een volksbal op de markt bezoeken.

DIAMANT IN SURINAME.

Paramaribo — Premier De Miranda heeft gisteren aan de pers 51 diamantjes getoond, welke door de geologisch-mijnbouwkundige dienst in Suriname gevonden zijn. De eerste vondst werd in 1947 gedaan, waarna onmiddellijk een wetenschappelijk onderzoek werd begonnen. Thans is men zover, dat aan de vorm van de steentjes te zien is, dat de plaats van oorsprong niet ver meer is. Dit is de eerste keer, dat officieel is vastgelegd, dat diamant in Suriname voorkomt. Het is nog onbekend, of het sier- dan wel industriediamanten zijn. De grootste steen weegt een half karaat.

SPORT

MADURO TEGEN SUBT VETERANEN

Zaterdag middag versloeg het elftal van Maduro en Sons met 3 — 1 de SUBT veteranen. De rust ging in met 1 — 1.

VOETBALUITSLAGEN IN NEDERLAND.

's-Gravenhage — De uitslagen van de heden gespeelde voetbalwedstrijden van de eerste klasse K.N.V.B. luiden:

West: Zeeburgia — Hermes D.V.S. 1—1; D.O.S. — V.S.V. 0—1; West II: 't Gooi — Neptunus 1—1; Xerxes — S.V.V. 3—1; R.C.H. — Ajax 2—4; Volewijckers — D.W.S. 1—0; Oost: Wageningen — Go Ahead 0—2; N.E.C. — Quick 2—0; Zuid I: Brabantia — P.S.V. 0—3; Helmondia — Limburgia 2—1; N.O.A.D. — M.V.V. 1—0; Sittardse Boys — V.V.V. afgelast; Noord: G.V.A.V. — Frisia 5—1; Achilles — Velocitas 3—2; Heerenveen — Friesland 9—0; Zuid II: B.V.V. — Eindhoven afgelast; Longa — Bleyerheide 1—0; Juliana — Sportclub Emma 1—0; T.S.C. — N.A.C. 1—1; Maurits — Willem II 3—2.

K.S.C. HIELD SPORTWEDSTRIJDEN OP BONAIRE.

De K.S.C. Jubileum trip naar Bonaire is in alle opzichten geslaagd te noemen. De Curaçaose clubs „Bito" en „Top" wonnen beiden hun wedstrijden. De uitslagen waren: Bito — Magnolia 1—0; Top — Uruguay 1—0; Perseveranza — Top 0—1; Oranje — Bito 1—2.

Voor de Bonairiaanse clubs had de K.S.C. een beker beschikbaar gesteld, die met het nemen van penalties door Magnolia veroverd werd. Oranje won de tweede prijs, een nieuwe bal. De captains van Perseveranza en Oranje kregen een K.S.C.-speldje.

Zeer veel toeschouwers, vooral niet te vergeten de opvarenden van de Heemskerck, die dit weekend op Bonaire waren woonden dit sportfestijn bij.

Hedenmorgen vroeg keerde het K.S.C.-gezelschap, bestaande uit 39 personen met twee gecharterde vliegtuigen op Curaçao terug.

HOE WARM HET WAS.

De max. temp. van gisteren was 28° C (82.4° F) terwijl de min. temp. 22° C (71.6° F) bedroeg. Voor Zaterdag waren deze standen respectievelijk 28° C (82.4° F) en 22.5° C (72.° F).

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Thunderhoof" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Tarzan's Magic Fountain" 19 uur; „Murder my sweet" 21 uur.

ROXY: „Chicken every Sunday" 19 uur „Colorado territory" 21 uur.

LUCHTPOSTSLUITING: De luchtpostsluiting voor Nederland is tot Dinsdagmorgen 16.30 uur.

WIT-GELE KRUIS: De nacht dienst der verpleegsters wordt waargenomen *Zuster v.d. Putten,* Bredestr. 118, tel. 3485.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, 3689 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 18; dagelijks van 0700—2400

Telegraafkantoor Curaçao — Plato: dagelijks van 0700 — 1900.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: *Botica Excelsior,* Herenstr. 4, tel. 2004 en *Botica del Pueblo* Bredestr. 82 (O), tel. 3718.

CUROM.

Maandag: 18.30 Kinderuitzending in het Papiament; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Disconieuws; 20.00 Nieuws; 20.15 Symphonische Jazz; 20.30 Holland today and.. Tomorrow; 20.45 Men vraagt en wij draaien; 21.30 Actuele causerie; 21.35 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en sluiting.

P. C. J.

25.57-31.28

Maandag: 19.00 Nieuws; 19.20 Pianisten Parade; 19.30 Sportjournaal; 20.00 Nieuws; 20.06 *Groetenprogramma;* 20.20 Omroeporkest; 20.50 Persoverzicht; 21.00 „Carmen Miranda"; 21.11 Reportage; 21.18 Avondwijding; 21.21 Nieuws en sluiting.

(A.V.R.O.S. 19 meter).

Maandag: 16.00 Reclameuitzending; 16.30 Voor de Jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Voor de Jarigen; 17.40 Omroep-advertenties; 18.00 R.A.O. uitzending; 18.35 Dinermuziek; 18.45 Nieuws 19.05 U vraagt, de Avros draait; 19.20 Spaanse les; 19.50 U vraagt, de Avros draait; 20.15 V.I.P.; 20.30 Grand Canyon Suite; 20.55 Nieuws en sluiting.

VERBETER DE WERELD, BEGIN MET JE ZELF.

De Tijger

27.

„Ik zou het een vosrbarige noemen, want ik weet iets van Anns karakter, en je bent vol bevooroordeling."

Brent krulde zijn lip.

„Hoe kun je veel weten van zulke personen? Die meisjes zijn sluw. Zij zijn groot gebracht in een atmosfeer van leugen en bedrog. En jij, mijn beste Harry, bent een ongeneeslijke sentimentalist. Je bent te gretig, om het goede in iemand te ontdekken, en het slechte over het hoofd te zien. Dacht je, dat een meisje, dat door Blackham opgevoed is, anders dan oneerlijk kon zijn?"

„Ik heb eendjes door kippen zien grootbrengen", antwoordde Reynolds.

„Je weigert om de zaak ernstig in te zien?"

„Ik weiger te geloven dat Ann mijn horloge gestolen heeft."

„Waarom?"

Reynolds ogen glinsterden, en hij stak een sigaret op voordat hij antwoordde.

„Ik heb er een voldoende reden voor, Brent. Voordat Ann in huis kwam, had ik het horloge al verloren."

„Wat?"

„O, ongetwijfeld. Dus de theorie gaat niet op. Je weet, dat ik niet veel vertrouwen in theorieën stel. Ze kunnen iemand zo gemakkelijk van de wijs brengen. Wil je een sigaret?"

Brent weigerde kortaf, en een paar seconden later herinnerde hij zich, dat hij ergens anders een afspraak had. Bij de deur hield hij stil en grinikte, in vriendelijke tegengezindheid.

„Je bent een goede leugenaar, Harry, wanneer het je te pas komt. Maar ik waarschuw je, dat het niet verstandig is, dieven te beschermen. Ik ben van gedachte, dat ik over niet te lange tijd die bende bij de haren zal hebben. Goede avond!"

DE WREKER IS SPORTIEF.

Een week later werd Brent op het kantoor geroepen van een zekere Samuel Levin, die een gerieflijk kantoor hield in Holbern. Hij wist niets van Levin, behalve dat hij een voorspoedig geldschieter en handelsagent was, en er was geen reden opgegeven, waarom Brents tegenwoordigheid zo dringend verzocht werd.

Hij vond Levin, in zijn eentje in het kantoor zittend, met een hoed op het hoofd, en er zo woedend uitziend, als een menselijk wezen er maar uitzien kan. Hij was iemand van ongeveer vijftig jaren, onberispelijk gekleed, donker van uiterlijk, met doordringende zwarte ogen — een man, met wie men niet gretig zaken deed. Toen hij Brent zag, gleed er een glimlach over zijn scherpe gelaatstrekken.

„Inspecteur Brent?"

„Ja. U wilde mij spreken?"

„Het was goed van u, hier te komen. Ik ben vannacht beroofd en aangevallen."

„Het spijt mij dat te vernemen. Heeft u de plaatselijke politie gewaarschuwd?"

„Neen. Het is voor uw oren bestemd. Kijk!"

Hij wees naar een hoek van de kamer. Brent zag een betimmerde muur, waarvan een gedeelte open was, blijkbaar een safe. Hiernaast was een vierkant stuk papier op het hout geprikt. Hij liep er heen en zag het teken van de Wreker — een weegschaal.

„Opnieuw bezig!" gromde hij.

„Ja. Ik heb hem gezien."

„Wanneer?"

„Gisteravond — om tien uur."

„Wilt u zeggen — dat hij persoonlijk kwam?"

„Dat sujet — hij zelf!" Zijn ogen gloeiden van haat. „Ik moest enige zaken afdoen. Mijn chef de bureau ging om acht uur weg, maar ik bleef. Er werd aan de voordeur gebeld, en ik dacht, dat het een politieagent was, die achterdocht opgevat had door het licht. Ik ging er heen, en dat — dat sujet drong binnen. Hij had twee andere mannen bij zich."

„Zag je hun gezichten?"

„Slechts een ogenblik. Toen ze eenmaal binnen waren, deden zij maskers voor, die onder hun hoeden verborgen waren. De leider — de man die als de Wreker bekend staat — droeg geen masker. Ik zou hem overal herkennen —. een gezicht als een baby.."

„Dat was ook een masker."

„Wat!"

„Een vernuftig — maar ga voort."

„Ze drongen mij met de loop van een pistool naar binnen, vonden de sleutel van de safe op mij, en deden die open."

„Is er iets gestolen?"

„Iedere cent die er in was. De gehele som bedraagt achthonderd en vijftig pond, en tien shilling. Er lagen enige effecten en schuldbrieven in, maar die hebben ze laten liggen."

„Wie brak eigenlijk de safe open?"

„De langste man. De Wreker bleef al die tijd bij mij staan."

„En werd u geweld aangedaan?"

Het gezicht van Levin werd purper. Hij zette plotseling zijn hoed af, en Brent zag een hoofd, dat zo kaal geschoren was als een renpaardje. Vandaar ging zijn blik naar een grote foto aan de wand, die Mr. Levin vertoonde, zich verheugende in het bezit van een zeer weelderige haardos.

„Deed hij — dat?"

„Hij dreigde mij met het pistool terwijl de lange man het deed."

„Hebt u de politieagent geroepen?"

„Neen."

„Waarom niet?"

„Waar was dat voor nodig? Toen zij weggingen, rende ik naar de deur, en zag hen in een auto stappen, die zij een eind verderop in de straat hadden laten staan. Ze waren in een oogwenk verdwenen. Ik — ik houd er niet van, om bespottelijk gemaakt te worden."

„Heeft die man — de Wreker — u ook op een of andere manier bedreigd?"

„Ja."

„Wanneer?"

„Een paar maanden geleden. Ik had een cliënt — een vrouw, die nooit de rente van een geleende som betaalde. Ik werd opgebeld, en er werd mij gezegd, dat het het beste zou zijn, als ik een streep door die rekening haalde."

„Wie belde u op?"

„Een man. Hij zeide, dat hij de Wreker genoemd werd, en dat hij mij een bezoek zou brengen, als — als ik die schuld niet kwijtschold."

„Ik zou graag het adres hebben van uw cliënte, waarin de Wreker zo'n belang stelt."

Levin scheen onwillig te zijn dit te geven, maar Brent dwong hem, en verkreeg ten slotte het adres. Hij doorzocht de safe naar mogelijke vingerafdrukken, maar vond die niet. Daarna bracht hij een bezoek aan de cliënte. Het was een weduwe, die in South Kensington woonde, en zij scheen ten hoogste verbaasd, toen Brent zich als inspecteur van politie voorstelde.

„Ik kwam op aanwijzing van Mr. Samuel Levin, met wie u enige zakenrelaties onderhield. U erkent dat?"

„O, ja! Ze wrong haar handen. „Ik werd er toe gedreven. Maar ik begrijp het niet. Als hij een dagvaarding wil...."

„Mr. Levin is gisteravond beroofd door iemand, die blijkbaar sympathie voor u koestert. Heeft u er enig idee van, wat dat voor een persoon is?"

„Zeker niet. Ik heb mijn zaken met enige intieme vrienden besproken — mijn moeilijkheid met Levin en zo, maar geen van hen ... Hoe zou ik nu zo iets weten... zijn? U — u wilt toch niet zeggen dat ik....?"

(Wordt vervolgd)